

Załącznik 4 Procedura postępowania i niezbędne analizy w sytuacji stwierdzenia nielegalnego zabicia gatunku chronionego – propozycja dla organów ścigania.

Ustalenia dotyczące przebiegu polowania i nielegalnego zabicia.

1. Pomiar odległości pomiędzy stanowiskiem strzelającego a punktem, w którym znajdowało się zabite zwierzę. Sprawdzenie broni strzelającego, krotności i pola widzenia lunety, by ocenić na ile dobrze mógł widzieć zwierzę ze stanowiska.
2. Sprawdzenie, gdzie znajdują się rany postrzałowe u zabitego zwierzęcia i pod jakim kątem musiał zostać wykonany strzał, by trafić w to miejsce.
3. Ocena, jaki stopień pewności dotyczący przynależności do gatunku był możliwy w miejscu (na stanowisku) i warunkach pogodowych, gdzie znajdował się strzelający w momencie oddania strzału.
4. Zabezpieczenie dokumentów jednostki organizującej polowanie, na podstawie których grupa myśliwych polowała. Ważne informacje to: na jakie gatunki można było polować, tzn. czy tylko na dzikie zwierzęta kopytne, czy też na lisy, jenoty, szopy, norki i kuny.
5. Sprawdzenie czy i w jakiej formie była przekazana myśliwym przed polowaniem informacja o obecności gatunków chronionych w obszarze objętym polowaniem. Czy sprawdzona została umiejętność rozpoznawania gatunków chronionych przez uczestniczących w polowaniu myśliwych.

Analizy potrzebne do oceny rozmiaru szkody w środowisku

1. Ocena wieku zastrzelonego zwierzęcia w oparciu o analizę stopnia zużycia zębów.
2. Ocena kondycji zastrzelonego zwierzęcia w oparciu o szczegółowe oględziny (waga, stan sierści, stan uzębienia) oraz sekcję (stan narządów wewnętrznych).
3. W przypadku zabicia samicy ocena jej statusu rozrodczego poprzez: sprawdzenie liczby blizn zarodkowych w macicy, stanu jajników oraz obecności tłuszczu okołosercowego i okołonerkowego.
4. Ocena stopnia pokrewieństwa z innymi osobnikami z lokalnej populacji tego gatunku w oparciu o analizy DNA z odchodów, sierści i innego materiału zebranego w obszarze zdarzenia.